

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.
Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl.,
1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-oară 6 cr.
a treia-oară 5 cr., și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplii Nr. 15.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refuză. — Manuscrise nu se înapoiază

Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Tipografia”, soc. pe acțiuni

Numeri singuratici à 20 bani se vând la librăria G. Cârjean în Plocești

Ear' mania „ideei”.

(5). Am arătat, în țesă generală, cum mulțimea influențează individul și cum individul, la rândul său, are influență asupra mulțimei. Am arătat cum această influență poate fi bună și rea, și sănătoasă și nesănătoasă, după împrejurări și după natura ideilor și sentimentelor în joc.

Să vedem acum, din țesă generală, cum s'a petrecut acest fenomen în special la compatrioții nostri maghiari, și cum am ajuns să vedem astăzi o masă fanatică, stăpânită de un curent nesănătos, de o „idee” în veci nerealisabilă, — ideea statului național maghiar.

Pentru aceasta trebuie să ținem socoteală, din capul locului, de firea Maghiarului.

De origine turaniană, Maghiarul păstrează toate calitățile și toate defectele inerente rasei sale; și una din aceste însușiri specifice este *amportamentul*, — une-ori o calitate, de cele mai multe-ori un defect. Nici creștinismul, nici lustrul de civilizație europeană nu i-a întărit judecata și nu i-a moderat apucăturile asiatice. Maghiarul judecă și astăzi cu inima.

Acesta fiind fondul asupra căruia trebuia să se exercite influența de care am vorbit, se ne întoarce cu câteva decenii în urmă, când cele dintâi aspirații la o viață proprie națională se ivesc la acest popor. Zicem câteva decenii, pentru-că nu poate fi vorba despre asemenea aspirațiuni înainte de jumătatea secolului prezent în patria Sfântului Ștefan, care mărturisise caracterul poliglot al statului său și se mândria chiar cu aceasta, zicând că domnia unei singure limbe e slabă și păcătoasă.

Încă dela începutul secolului, curenți noi încep a se ivi, în concepțiile păturilor conducătoare, asupra statului, vieții sociale și naționale a popoarelor și acesti curenți răbat tot mai adânc în masele populare. La 1821, ca o urmare a acestor noi curenți și noue aspirațiuni, avem revoluțiunea pentru independența Greciei; zece ani după aceea, mișcările din Paris și din toată Franța; tot atunci, la 1830, lupta pentru independența Belgiei; — și peste tot, în Europa, erau mișcări și frământări, ca în ajunul unor mari prefaceri.

Spiritele se pregăteau pentru 1848, mișcare ce a însemnat o perioadă nouă în viața popoarelor și din care mai târziu avea să nască unitatea Italiei.

La 1848, Maghiarii au dat și ei probe de voință și de energie; au luptat și s'au afirmat luptând. Aceasta trebuie să le-o recunoaștem.

Dar' cum s'au pus masele în mișcare? S'au cum prin propaganda înverșunată a unor fanatici de talent, a unor agitarii de temperament. S'a exaltat, până dincolo de absurd, până la ridicol, sentimentul național; s'au imbibat spiritele de tot felul de idei; — și, cum în firea intimă a Maghiarului *amportamentul* asiatic e cea mai caracteristică notă, masele s'au ridicat cu sabie și foc minate în luptă mai mult de trebuința instinctivă de a comite sălbăteci, decât de conștiința luminată a forțelor lor, a rolului și chemării lor.

E drept că se vorbea mult de *libertate*, de *egalitate* și de *frăție* la acea epocă; e tot atât de drept însă, că s'au exagerat din calcul însușirile superioare ale rasei maghiare. Masele trebuiau ridicate, instinctele lor trebuiau deci să fie lingușite. Așa se explică pentru-ce „fiecare om trebuie să fie om și Maghiar”, pentru-ce la creațiune chiar cel dintâiu om, Adam, a fost Maghiar, etc.

De sigur, bărbații conducători ai națiunii maghiare aveau planul lor bine hotărât. Ei își dădeau perfect socoteala de izolarea în care rassa lor se găsește în

Europa; ei își dădeau socoteală de toată micimea puterilor lor și de neputința de a rezista în viitor, în mijlocul atâtor alte popoare de rasă deosebită, de limbă și lege deosebite, la o operă naturală de contopire, de asimilare; își dădeau în sfârșit socoteală, că o sforțare supremă trebuie făcută, pentru-ca din impulsul căpetănat, ori-cât de artificial, *națiunea* să o mai poată duce, — Dumnezeu singur știe cu ce șanse de consolidare pentru viitor.

De aceea avântul ce s'a dat limbei maghiare, menită se înlocuiește limba latină în relațiile oficiale interne; de aceea uniunea Ardealului, pusă ca o chestiune de viață ori de moarte a rasei maghiare; de aceea toți pașii, toate măsurile și toate luptele dela acea epocă, — toate tinzând la creșterea importanței rasei maghiare, la consolidarea ei, la sporirea sa factice, mesteșugită, la mărirea însemnătății sale politice.

E bine înțeles, că conducătorii Maghiarilor n'au fost inspirați la acea epocă, numai de sentimentele pure care animau întreaga Europă, numai de dorința de a vedea adevărată *libertate*, *egalitate* și *frăție* domnind între popoare. Desvoltarea ulterioară a faptelor a dovedit aceasta cu prisosință. Dar' noi nu despre aceasta ne-am propus să vorbim în articolul de față.

Ajunge să constatăm, că propaganda conducătorilor dela 1848, cei cari au întemeiat partidul liberal, cu toate exagerările sale ridicole, a făcut fanatici, oameni cari credeau într'adevăr și de bună credință, în a lor naivitate, că rassa maghiară are de îndeplinit o misiune providențială în Europa, că ea are să civilizeze orientul continentului nostru, în sfârșit că fiecare om care se respectă trebuie să fie om și Maghiar!

E influența unui grup de oameni asupra mulțimei: Grupul de oameni — agitarii din 1848, cari și-au fost luat drept cal de băție principiile și aspirațiunile cele mai înalte ale secolului lor; mulțimea — națiunea maghiară, cu tot fondul său de încredere exagerată în puterile sale, de închipuire disproporționată cu realitatea lucrurilor și de acel *amportament* asiatic, de care am mai pomenit în urmă.

Și pe urmă ce s'a mai întâmplat? Agitarii din 1848 s'au dus rind pe rind. Cei cari au rămas la cârma partidului întemeiat de dinșii s'au transformat în niște *geschickmacheri* ordinari, — fenomen ce s'a produs de altminteralea în mai toate țările. Libertate, egalitate și frăție au rămas în ochii lor niște vorbe goale. Ei nu au nici puterea nici ambițiunea de a crea curente, ci se mulțumesc se trăiescă, ca niște pensionari, din creditul și din prestigiul predecesorilor lor, și se fac averi.

Cei cari reprezentă acum curentul sunt tocmai masele fanaticate, ear' politicienii nu fac decât să-l urmeze, alimentându-l vrând-nevrând cu măsurile lor arbitrării, provocatoare și nechibzuite.

Și pentru-ca să ne convingem că așa este, e de ajuns să ne aducem aminte de ultimele scene de vandalism. Cine le-a provocat, dacă nu masele fanaticate, ați țate de o presă, care la rândul său propagă asemenea idei și hrănește asemenea sentimente, știind bine că ele intră în gusturile mulțimei?

Acestei mulțimi, care poartă suvenirurile unei alte epoci și a căreia cultură și bun simț sunt destul de mici, încât se na se poată lecul de exagerările ridicole ale unui chip deșchiat de a vedea lumea și de a-și înțelege rostul și rolul în această lume, aceste mulțimi care judecă cu inima inferbentată la focul unor porniri nesănătoase, cedează presa, oamenii politici, — toți. Și e de ajuns, ca unul, ca Mocșary, să se pună de-acurmezișul curentului, exprimând o idee cinstită și sănătoasă, pentru-ca să fie un om politicește desființat.

Mania „ideei” statului național maghiar e deci o manie populară în Un-

ria, — se nu ne înșelăm asupra acestui lucru. Partea ce are inițiativa privată în realizarea acestei idei o dovedește de altminteralea cu prisos. Oamenii politici, în loc se conducă, *supoartă* curentul. Trăim, din acest punct de vedere, în plină influență a mulțimei asupra individului.

Aceasta se va vedea de altminteralea și mai lămurit când vom discuta valoarea în sine a acestei „idei”, atât din punctul de vedere politic, cât și din punctul de vedere practic, — ceea-ce vom face-o într'un articol viitor.

Sibiu, 16 Iunie n.

Chestiunea școalelor din Brașov aruncă valuri în urma sa. Articollii nostri, publicați în fruntea ziarului, au fost reproduși în mare parte de multe ziare din România și comentați în diferite chipuri. Aceste foarte grave s'au ridicat prin acesti articoli contra procedurii dlui D. A. Sturdza. Și era foarte dureros, era foarte penibil pentru noi toți, ca după alătele alte decepțiuni se vedem redusă și această mare chestiune a culturii românești în căruia la o simplă chestiune de rancună personală a domnului Sturdza, azi prim-ministrul României.

Așteptam ca organele puse în serviciul dlui Sturdza, să desminte, să atenuizeze ori să modifice măcar această gravă aserțiune, ce se cuprindea în articolul IV. al seriei noastre. Căci dacă, pentru cei-ce cunosc omul, nu părea nimic imposibil în grozava acuzațiune, totuși mulți au rămas înmărmuriți de această descoperire zdrobitoare.

De aceea o desmintire, o explicare, un cuvânt de domolire se impunea cu necesitate.

A trecut o săptămână de atunci. De câteva zile niște organe devotate dlui Sturdza se învârt furioase în jurul chestiunii, ca pe lângă păsatul ferbinte, dar' nici unul n'are un singur cuvânt categoric în meritul chestiunii.

Tactica aceasta ni-se pare și mai gravă, pentru-că ea confirmă marea acuză. Tăcând asupra ei, aceste organe o întăresc. Trist, din cale afară trist, dar' adevărat.

Și faptul acesta nu se alterează întru nimic, nici prin ceea-ce scrie *L'Indépendance Roumaine* din București, nici prin scorniturile fantastice ale „*Tribunei Poporului*” din Arad.

Organul francez, pe care regretăm că nu-l primim, fiind oprit de guvernul maghiar, susține, pe cum apare dintr'un alt ziar, că articollii „*Tribunei*” ar căuta senzația, și că — auziți! — „*Tribuna*” ar ataca acum pe liberali, întocmai cum a atacat câțiva ani înainte pe conservatori.

Foarte grav și foarte greșit.

Afle stimații domni dela *Indépendance* că *Tribuna* nu venează senzația, fiindcă la noi n'are senzația nici rost, nici mediu potrivit. Dacă articollii nostri au produs totuși senzație, nu noi suntem de vină, ci autorii faptelor senzaționale.

Cu atât mai puțin adevărată este a doua acuzație.

Dacă „*Tribuna*” va fi atacat vre-odată, cu ani înainte pe conservatori, a putut să o facă, pentru-că era organul privat al unui singur om, dl *Eugen Brote*, care avea voe să-și urmeze sentimentele sale de simpatie ori antipatie în dragă voe. Astăzi însă „*Tribuna*” este organul partidului național, sub conducerea comitetului, supravegheat de însuși dl Dr. Rațiu, care cei-ce-l cunosc știu cu câtă scrupulositate ține ca chestiunea națională, căreia a jertfit totul, să fie peste partid, și să fie îmbrățoșată de toți bunii Români, de ori-ce nuanșă, ca o mare cauză comună a întreg neamului românesc,

Nici-când sub noua conducere „*Tribuna*” nu a atacat un partid politic din România, și nici-când ea nu se va amesteca în chestiunile interne de partid, pentru-că asta e contra programului său. Chiar în articollii din chestiune n'a fost nici măcar vorbă de partidul liberal, decât exclusiv numai de dl D. A. Sturdza, al cărui merit ori demerit e întreagă afacerea școalelor din Brașov, ivită pentru noi ca o surprindere din cele mai dure-roase din câte ne-a făcut marea naționalist de oare-când.

Asta rugăm să o noteze și „*Indépendance*”.

Cât despre scorniturile organului dela Arad, care se preocupă nu de cuprinsul articollilor nostri, ci de chestiunea autorului lor, puține avem de zis.

Nici-când dl A. Cașoltanu, oare-când redactor la „*Tribuna*” lui Brote-Slavici, n'a scris nici măcar un șir în „*Tribuna*” de când ea stă sub noua conducere, adevărat „*crisă*” încoace, cu atât mai puțin a scris dînsul articollii din chestiune.

Că *Epoca* a reproduis articollii nostri în întregime? Ce are a face? 'I-au reproduis în parte (d. e. art. IV. cel grav!) și *Drapelul* și *Dreptatea*. Pot să-l reproducă toate ziaarele, noi le dăm voe, chiar și *Voința Națională* ca și *Tribunei Poporului*. Doar afacerea școalelor din Brașov e o cauză națională a poporului românesc.

Dar' e trist, și pentru organele din chestiune, și pentru cel-ce îl servesc, și pentru cauză însăși, că *cearcă* după autor, și nu *cearcă* să combată spusele lui, aserțiunile lui.

Non quis, sed quid! — oameni buni!

M. Sa Monarchul a primit ieri în audiență la Viena pe dl Henry, ministrul plenipotențiar al Franței — în București.

Conserierea alegătorilor. Comisiunile exmise spre a compune listele electorale pe anul 1899 și-au sfârșit lucrările pretutindenea. Ele însă se au procedat cu totul arbitrar ca întotdeauna sub sistemul liberal. Toate ziaarele opoziționale vestesc, că contribuabili cu drept de vot electoral au fost decimați.

Facem deci atenți pe toți alegătorii Români cu drept, să caute a se convinge dacă au fost introduși în listă, ori ba?

Dacă li-s'a făcut nedreptate să reclameze în termenul prescris. Dreptul electoral e cel mai frumos drept cetățenesc. Să nu lăsam a ni-se răpi, chiar nici atunci, când nu facem us de el.

Ruși și Cehii. La sărbeara aniversării de 100 de ani, dela nașterea renumitului patriot și istoric ceh, *Francoise Palacky*, vor lua parte și reprezentanți ai mai multor orașe rusești și corporațiuni de învățăți.

Consiliul comunal din *Petersburg* a decis să se depună din parte-i pe mormântul lui Palacky o cunună. Cunună o va duce la Praga proprietarul ziarului „*Swet*”, generalul Komarov.

„*Nov. Vremja*”, vorbind de participarea Rusiei la sărbeara lui Palacky, zice, că viza amicitie actuală dintre Viena și Petersburg scutește pe participanții ruși de bănuiala autorităților austriace.

Participarea Rușilor la sărbeara memoriei lui Palacky ar fi, zice „*Nov. Vrem.*”, numai o dovadă, că Rusia dorește Slavilor austriaci să-și poată susține naționalitatea, care singură este în stare de a scuti integritatea și independența Austriei.

Documentele bisericei române din Brașov.

— Articol de —

V. A. Urechid.

Biserica și școalele române din Brașov posedă două categorii de documente probând dreptul lor la o despăgubire din partea statului român, la acea rentă, de care a vorbit în cameră și senat dl președinte al consiliului de miniștri.

O primă categorie de documente se referă la diverse proprietăți și bunuri de cari, prin o împrejurare ori alta, biserica și școalele române din Brașov au fost lipsite în acești din urmă 40 de ani. Am avut fericirea ca, în calitatea de ministru ad interim la ministerul cultelor și al instrucțiunii publice din Moldova, cu puțin timp înainte de unirea definitivă, să fac a se recunoaște de guvernul Moldovei asemenea drept de despăgubiri. Prima rentă ce a primit biserica din Brașov a fost aceea convenită între mine și delegatul bisericei. La acea ocaziune delegatul bisericei și-a susținut reclamațiunea de despăgubire întemeiat pe documentele de prima categorie.

A doua categorie de documente recunoaște bisericei, ba și școalelor române din Brașov, unele privilegii și beneficii, cari nu mai puțin constituiesc pentru ele un drept câștigat și contra căruia de-alungul secolilor, nu le-a trecut în minte guvernelor dela Budapesta să reclame vreo dată și să le considere ca o manifestă propagandă daco-română.

Așa ceva nu le-a trecut în gând nici Domnitorilor nostri donatori, nici episcopilor bisericei și școalelor române din Brașov. Tot așa cum Domnitorii nostri acordau beneficii, privilegii, moșii mănăstirilor și școalelor din întreaga Peninsula - Balcanică, tot asemenea aceiași Domnitori ajutau biserici și școale din alte părți ale Europei: în Polonia, în Lemberg, Domnitorii moldoveni erau chiar tutorii unor biserici. Asemenea la Kiev au mers multe sume de bani moldovenești și nici Polonia, nici Rusia n'au protestat vre-odată.

Dar' mai mult: Domnitorii nostri nu s'au dat în laturi de a ajuta chiar și bisericile eterodoxe. Documentele bisericilor catolice și mai ales ale celor luterane și calvine stau de dovadă. Nu sunt mulți ani, în budgetul ministerului de culte figurau subvențiuni pentru școalele alipite deasemenea biserici luterane și calvine. Statul român proteja și ajuta școli în cari își făceau educațiunea *fră și fiice de Maghiari*. Și făcea aceasta statul român nu cu scopuri politice ori de desnaționalizare, ci din respect umanitar.

A trebuit să intervină oribilul *șovinism budapestan*, ca unor așa de frumoase porniri și simțăminte să se substituie scopuri perfide, neamene, nelegitimabile....

De ce să se pună în calcul fantasticul daco-românism, ceea-ce era și este și azi pentru mințile neîntunecate de sălbăteci uri, numai o manifestă filantropie, o înălțată considerare dela om la om?

Ambele categorii de documente în posesiunea bisericei din Schei dela Brașov și a școalelor române de acolo, nu legitimează actele dlui ministru al școalelor din capitala Ungariei, față cu biserica română din Schei. Este o greșală mare și o imprudență de a stabili relațiuni — cari nu există — între obligațiunea ce are statul român după vechile acte ce le are la mână epitropia bisericei din Schei și acea momă de spărit vrăbii, care șovinismul maghiar a botezat-o cu numele de *daco-românism*. Nu există tribunal modern, în o țeară unde dreptul de proprietate este bine stabilit, care ar pute să lipească biserica și școalele din Brașov de binefacerile proprietă-

tilor lor seculare din țările române. Ce are a face acest drept cu *fantasmagoriile* unora și ale altora?

Ce cereau Domnitorii români dela biserica din Brașov, ca remunerare pentru recunoașterea drepturilor lor? Preoții dela acea biserică se obligau „*întru slujbele lor a ruga pe Milostivul Dumnezeu pentru a Domniei stare și binele țerei a pământului acestuia*”.

Unde este pomenire aci de daco-românism, de acea *caoa* a Ungurilor de astăzi?

Acum 73 de ani Grigore Ghica-Vodă, primul Domn român după isgonirea Grecilor, recunoștea bisericii române din Brașov dreptul de proprietate la moșii, acarete și vii și acorda acestor proprietăți scutiri de folosințe. Aceste acte ale lui Grigore Ghica înmulțit-au Românii în Ardeal ori împuținat-au Maghiarii?

Chiar și direct pentru școlile române din Brașov a dat acum 73 de ani Gr. Ghica Vodă acte de miluire, de ajutorare. Făcut-a el aceasta cu scop politic, *pan-românistic*? Nici-decum. În 1825, Iunie, la București popa Voinea (tot un Voinea!) „dela sf. biserică a doua din Ocher ot Brașov, care s'a prefăcut din nou... dimpreună cu toți mahalagii acelei sfinte biserici, că jalbi de rugăciune au venit câtră domnia mea — zice Vodă Grig. Ghica — că sfânta această biserică ce din nou s'a zidit în locul celei vechi, la care și domnia noastră am făcut oareșicare ajutor, unde cu silința lor au așezat și școală de învățătura copiilor, la care școală se afla o sumă mare de copii săraci, ai căror părinți nu sânt în stare a pute plăti la dascăli ca să-i învețe frica lui Dumnezeu și obiceiurile cele bune, din care pricină a săvârșii rădăcină de tot neînvețată, sâlbateci și ticăloși, împilați în prostime... făcându-ne rugăciune ca precum alte școli din alte locuri sânt ajutate (de țeara românească) să se ajute și aceasta cu o milă...” Unde vede dl ministru unguresc daco-românism în acest ajutor acordat școlilor române din Brașov prin hrissoul din 21 Iunie 1825, tot asemenea cum același Domn acorda în 1825 ajutoare bisericii calvine a Ungurilor din București? A învăța pe copii frica de Dumnezeu și obiceiurile bune „este daco-românism”?

Ambele categorii de ajutoare pleacă din altă sorgintă decât a unui *prost sovînist*. În preambulul hrissoului seu, Grigore Ghica Vodă spune deslușit de ce simțământ este încălzit sufletul lui, când dă asemenea ajutoare. El zice: „Toată facerea de bine și ajutorul în tot locul și pretutindenea, este bine primită lui Dumnezeu, ear' ceea-ce se face la locuri pricinuitoare binelui și folosului de obște, cum și școli de învățătura, cari împodobesc pe oameni cu înțelepciune, cu cuvântul și cu luminarea credinței și a cunoștinței de Dumnezeu și alte asemenea folositoare obștiei, acelea cu atât sânt mai cuviincioase și plăcute lui Dumnezeu...”

Ce deosebire între Ungurii dela 1825 și între guvernul unguresc dela 1898! Dar' ce deosebire și între guvernul românesc dela 1825 și acel care refușă școlile și bisericii din Brașov, plata dreptului lor vechiu, ca să nu se supere dl Bánffy și dl Wlassics din Budapesta! („Drapelul”).

Războiul ispano-american.

În Cuba

Știri sosite azi din Madrid prezintă situația din Cuba mai favorabilă pentru Spanioli, decât depeșele sosite zilele trecute din America și Londra.

Cu datul de 14 I. c. se depeșează din Madrid, că guvernul n'a primit știri despre un nou atac asupra forturilor dela Sant-Jago. Se afirmă mai departe, că știrile despre lupta dela Guandano sunt exagerate și se reduc la mici hărțuiri. Până acum Americanii n'au pus piciorul în Cuba și dacă le-ar succeda aceasta, ar avea se poate o luptă crâncenă cu Spaniolii, cari au oaste regulată la Sant-Jago și Porto-Principe.

Cu insurgenții decurge în Cuba lupta fără întrerupere. Din Havana se depeșează, că au avut loc mai multe ciocniri cu răsculații, cari au pierdut 42 de morți și mai mulți răniți.

La Manilla.

„Frankfurter Zeitung” are știre din Manila, că răsculații se află în depărtare de 2 chlm. dela oraș, care e împresurat din toate părțile. Lupta decurge într-una, cu deosebire noaptea. Răsculații voesc a cuprinde orașul și a institui un guvern independent, înainte de a debarea Americani la Manilla. Referitor la intervenția Germaniei, se lansează știrea, că împăratul Germaniei va protesta contra bombardării Manillei. Se susține apoi, că pentru cazul, că Spania nu va pute ține în stăpânire Filipinele, împăratul Wilhelm vrea să le câștige pe seama Germaniei.

1848.

Cronica anului.

Brașov, 16 Iunie.

Azi a sosit aci Măr. Sa Gheorghe Dimitrie Bibescu, Domnul țerei românești, împreună cu Doamna și cu copiii Măriei Sale. Brașovenii l-au primit cu cuvenită reverență. (Gaz. de Trans.)

Cluj, 16 Iunie.

„Ellenör” scrie, că ministrul maghiar a denumit de comisar plenipotențiat pentru Transilvania pe B. Nic. Vay, de care vor avea se asculte toate direcțiile civile și militare. Adece guvernul se nu mai fie? — se întreabă „Gazeta”.

Din Italia, 16 Iunie.

Armata austriacă s'a aruncat asupra cetății Rivoli, dar' Italienii pe lângă că i-au respins, le-au mai luat și cetatea Ferara. (Gaz. de Trans.)

Innsbruck, 16 Iunie.

M. Sa provoacă într-un manifest pe grănițerii de P-varadin, ca ne mai ascultând de ațități, să se reîntoarcă numai decât la ascultare, să deie înapoi cele opt tunuri luate. În urmă îi asigurază Maj. Sa, că limba și religunea li-se va apăra, și toate rugămintele lor legiuite se vor împlini. (Org. Naț.)

Gazetele vieneze comunică o proclamațiune din Innsbruck subscrisă de M. Sa, de Wessenberg și Dobhoff, în care M. Sa descopere starea decăzută a sănătății Sale, dar'

totuși ca să nu împedecă deschiderea dietei din Viena, plenipotențiază pe unchiul seu Archid. Ioan să-l suplinească întru toate. (Org. Naț.)

București, 16 Iunie.

Frații Goleșcu mergând la moșiile lor, propun țăranilor desființarea clăcei; guvernul însă sub o strașnică presiune a consulului rusesc, îngrozește pe țărani, silindu-i a refuza oferta patrioților boieri. (Xenopol.)

De sub „Poiana-Tomi”.

— Scrisoare particulară. —

Săcuți volnicuși. — O bădălie în munți. — Un dascăl uitat de sine. — Unde-s gendarmii?

Șieuți, 13 Iunie n.

Sunt nenumărate și de nesuferit necazurile și șicanările, ce au să le suferă grănițerii români din comunele: Nufalău, Sântioana, Șieuți, Monor și Gledin din partea unor gornici, Săcuți, ai companiei de lemnărie ce exploatează pădurile de sub „Poiana-Tomi”. Șicanările acestea se fac anume în 2 puncte hotărâte. Unul este linia de plaiu ce comunică din Poiana-Tomi până în Oalimani și România.

Plaiul acesta este granița între munții Budacului și Bărgăului și între munții domnești, ori ai companiei de cătră Murș. În legătură cu Poiana-Tomi sunt mai mulți munți, dintre care partea spre Murș e proprietatea companiei, ear' cea dinspre Budac proprietatea Budacului-român.

Fiecare proprietar își are vigiliile (gornicii) sei și încă toți din comuna mărginașă Sebeșul-de-sus. Între vigiliile Budacului sânt oameni de omenie, dar' ai companiei din Reghin sânt niște bețivi, care fac o adevărată devastare, jefuind pe ciobani, păstori și proprietarii de vite, ca mințitori, luându-le cu forța din drum toate alimentele, precum și câte un miel ori oie bună și grasă. Dacă călătorii se spun sânt bătuiți până la sânge, și în urmă arătați la companie ca prevaricanti, și după spusele false ale pădurarilor pedepsiți cu bani. Așa au pățit-o în anii trecuți de-arindul, ear' locuitorii din Nufalău opunându-se au fost în vara trecută maltratați, le-au confiscat vitele și expedându-le la Reghin i-au pedepsit cu 300 fl. v. a.

O întâmplare analoagă s'a întâmplat în 7 Iunie a. c. după amiază, când locuitorii din Sântioana au sunit animalele lor la pășune în munții lor; după-ce au ajuns în muntele numit „Viș-Mar”, călătorind pe plaiu fără a lăsa vitele dela semne în lături, un păzitor de pădure le-a prins o oie. Sântioneni, oameni pașnici, l-au îmbătat cu rachiu și 2 florini ori un cas, numai ca se scape în pace.

Toate au fost zădărnice. El a vrut să omoare oia sucindu-i grumazii. La tirănia aceasta ciobanii i-au luat oia, el însă pușcând într-un cioban, a dat signal la alți semeni de ai lui, care au și alergat vre-o 20 încunjurând pe sântioneni, în număr de 8. I-au bătut până la sânge și i-ar fi omorât dacă nu ar fi alergat în ajutorul lor alți 2 sântioneni (voinic) fosti militari, cari apoi prin loviturile sigure pe toți i-a răsturnat, eliberând și transportând pe cei răniți din mâinile acelor hiene. Până s'a întâmplat lupta, alți săbișeni de pe delaturile le-au despoiat caii de tot ce au avut pe ei. Din ambe părțile sânt răniți.

Se spune, că cu o zi mai înainte ar fi pășunat acea poiană locuitorii săbișeni în fetelegere cu vigiliile de pădure, și chiar să se

fi exprimat acel vigili, că va păți-o cel dintr-unu care va trece pe plaiu pe acea poiană. Și aceasta s'a și întâmplat imediat.

Mai mult. În acea luptă a dat parte activă și învățătorul din Sebeșul-de-sus Teodor Grosa, lovind și el, până-când în urmă și-a primit răspăta îndoit și îndesat, lungindu-se la pământ cât a fost de mare.

El ca om inteligent ar fi putut aplana conflictul, mai dând sfat acelor sălbatici să nu se poarte cu călătorii ca în Africa.

Judecătoria care va decide doară îl va scoate și pe el vinovat de maltratare, apoi va vedea ce plătește omenia.

O bravură ar fi făcut el, când ar fi condus o cruciadă contra Școșilor ațități în serviciul companiei, care asemenea neliniștește pe trecători în cealaltă muni. Aceasta i-ar fi servit spre laudă, ear' nu spre rușine, cum l-a compromis întâmplarea din Viș.

Al doilea punct de șicanare este drumul sau plaiul dela Toplița-română până în Oalimani; pe aci este cea mai scurtă cale spre a comunica cu munții grănițerii, și până acuma 3 ani și putea călători ori-și-cine în dragă voe. De trei ani încoace earăși pădurarii companiei au început a pune pedeci și pedepși și pentru comunicația pe acest punct. Spre a comunica nesupărați, fiecare comună solveste în tot anul câte 10 fl. v. a. la încrezutul din Toplița al companiei, Sasul Schobol.

Au mai cercat și pe alte puncte și plaiuri pe care au comunicat până acuma, dar' în tot locul au fost pedepsiți.

Triste stări. Vieța și averea țăranului se nu fie sigure în munți. De pe plaiuri și drumuri usate se fie pedepsiți și despoiați de oameni răi și proprietari și pădurari. Pentru-ce posedem o droaie de gendarmi? Ca se impuște pe pașnicii locuitorii, sau se facă ordine și se păzească de drumuri?

Eată aci le-ar fi locul! Compania are drept a pune taxă peste drumurile de comunicațiune, dar' nu a maltrata pe trecători. Sentinela.

Chestiuni școlare.

Un învățător model.

Aflând cu adânci regrete, că din cauză de morb dl Romul Simu, învățător la școala gr-cat. din Sibiu, este necesitat a se despărți de școală, căleia timp de aproape 24 ani i-a servit cu cel mai desinteresat devotament, am crezut că fac un bun serviciu cerând și publicând informațiuni cu privire la trecutul dînsului, care, pentru învățătorime în-deosebi ar fi păcat a se da uitării.

Exemple vrednice de urmat se găsesc nu numai pe treptele cele înalte ale societății, ci și pe cele mai de jos. Cum rețina-poetă Carmen Sylva se exprimă într-un loc, adese-ori cărbunarul, simplul cărbunar, face un serviciu mai prețios mediului în care trăiește, decât multe persoane înalte, care la tot pasul se abat din calea datorințelor. De aceea vă și rog, domnule Redactor, să binevoiți a publica în coloanele „Tribunei” alăturata schiță biografică.

Conșolar cu distincții bărbați: Ioan Bănu, Dr. Vasile Bănu, Dr. Augustin Frățilă, George Săcășan, George Jovian ș. a., dar' totdeauna primul între ei — Romul Simu studiază până în clasa III. gimnasială, când în Decembrie 1870 îi moare tatăl seu, un cantor sărac și cu o mulțime de copii toți necrescuți, ear' cel mai mare bolnav pe pat ani de-arindul.

Căci e un adevăr prea dovedit de așceți, că visurile ce le pricinuiți sânt mult mai seducătoare, după puțință, decât realitățile ce le puteți oferi. Ieronim respingea cu o oroare egală și suvenirea voastră, și prezența voastră.

Dar' înzădă se da postului și rușii, voi îi umpleați cu iluzii vieța din care vă alungase. Eată puterea femeiei asupra unui sfânt. Mă îndoece că ea să fie tot atât de mare asupra unui familiarizat cu Maulin-Rouge. Luați seamă, ca nu cumva puțin din puterea voastră să dispară cu credința-vă deodată și să perdeți ceva spre a nu mai fi un păcat.

Între-adevăr, nu cred că raționalismul să fie bun pentru voi. În locul vostru n'aș iubi de loc pe fiziologii cari sânt indiscreți, cari prea mult vă explică, cari vă zic, că sântei bolnavi când noi vă credem inspirate și cari numesc predominire de mișcări reflexe sublima voastră facultate de a iubi și a suferi. Na în acest toa se vorbește despre voi în legenda de aur: acolo sântei numite ca porumbeșul de albe, ca crinul de curate, rosă de amor.

Asta e mai plăcut decât să fiți numite histerice, halucinate și cataleptice, cum vă numesc în fiecare zi de când știința a triumfat.

În sfârșit, de aș fi în locul vostru, aș fi cu aversiune față de toți emancipatorii cari vreau se facă din voi egalele bărbatului. Vă împing spre decadență. Frumoasă afacere pen-

Băiatul R., fără a fi împlinit încă vârsta de 14 ani, este silit să se supună grelei sarcini de a purta cantoralul în comuna sa Ciufud, lângă Blaj, cântând singur toate cântările, căci alți cântăreți nu erau — și totodată se-și continue studiile. Dar, spre nemorocirea dînsului se mai bolnăvește și de friguri, de cari n'a scăpat timp de 1½ an, poate chiar și din cauza muncii prea grele, la care era supus în o vîrstă atât de fragedă. Cu greutate de atare natură face clasa III. și sem. I. din cl. IV., când slăbit de puteri trebuie să sucumbe, întrerupându-și studiile. Toamna face examen privat de pe sem. II. din cl. IV. și, încă nemăntuit de friguri până prin Octomvrie, intră în pedagogia din Blaj, trece cursul de 2 ani cu distincție și mai studiază cl. V. gimnasială, dar' se satură de o astfel de vieță grea și necăjită și după-ce timp de aproape 4 ani a învățat, purtând totodată și cantoralul, e chemat și se duce în Ianuarie 1875 ca învățător secundar la școala grănițerească din Orlat.

Acți nefiind director — pentru că tocmai se pregătia spre acest scop în Viena fericiul Moise Boeriu, mai târziu secretar al comitetului și director al școalelor grănițerești, — Simu conduse școala până toamna spre mulțumirea tuturor, deși abia trecuse de 18 ani. Atunci, reîntorcându-se Boeriu, pregătit sub directoratul renumitului pedagog Dittes, S. este transferat în interesul învățământului ca învățător-dirigent la școala grănițerească cu 3 învățători din Ohaba, lângă Făgăraș, unde servește 3 ani cu zel neobosit, spre mulțumirea tuturor. În toți trei ani, cât a fost în Ohaba, fa premiat din partea comitetului grănițerec pentru sporul excelent și purtarea sa exemplară; ear' ca un fel de recompensă și avansare, în 1878 i-se conferese postul de învățător-dirigent în Orlat, unde a servit neîntrerupt timp de 18 ani.

După-ce în 1875 a făcut examenul de calificatiune pentru școlile populare elementare, în 1878 a făcut și examenul pentru școlile populare superioare și civile, anume din grupa științelor naturale. În 1879 se căsătorește și azi e tată a patru copii.

Cea mai nimerită caracterizare i-a făcut-o Baronul Urs, sub a cărui conducere a fost 22 ani. În circularul de datul 20 Oct. 1888 nr. 871 scrie:

„În fruntea celor dintâi stă învățătorul-dirigent dela Orlat, Romul Simu... Inteligent, diligent, practic și peste tot modest, el e în curent cu literatura școlară, el adună ca albina pentru sine și discipulii sei, cu un cuvânt, el e tipul unui învățător cum se cade”.

Ear' despre școala sa, tot în acel circular zice:

„O disciplină veselă — recunoscută, chiar de copii de necesară — a domnit în tot decursul examenului în toate clasele.

„Declamațiunile bine alese au încoronat osteneala bravilor învățători și ale învățătoresei și ținând pas cu acestia și domnul catechet Petru Bradu, rezultatul examenului nu putu fi altul, decât excelent în toate clasele din toate obiectele.

„Nu ne putem despărți dela această școală fără de a mai aminti cu plăcere și satisfacțiune, că toate operatele de examen sânt bine și frumos compuse și scrise, și că toți învățătorii dela această școală în prima linie dirigentul Romul Simu pun un deosebit pond a se prezenta în toate afacerile lor — chiar și în restimpul anului — în mod estetic, silind astfel pe ori-și-cine a-i stima. Și cumcă această școală nu voește a renunța la primul rang, care-l ocupă între școlile noastre, ne întărește împrejurarea, că în I. zi decretată pen-

tru voi de a egala pe un avocat sau farmacist! Luați seamă: deja ați despoiat câteva parcele din misterul vostru și din farmecul vostru. Total încă nu-i pierdut: oamenii se bat încă, se ruinează, se sinucid pentru voi; dar' oamenii tineri geșind în tramvaiuri vă lasă se stați în picioare pe platformă. Căutați voștra pierd cu culturile vechi.

Trad. de I. E. Pr.

SONET.

Pe multe, mănăstirea, a încremenit pustie!
— Bătrâni, întind copaci de veacuri umbra lor;
Călugări: lilieci trec noaptea, țin sobor,
În strane: cucușăea le cântă liturgie.

Pe Iespezi, șterse slove cioplite din topor,
Vorbesc de vechii ctitori; — dar' cine e
să-i știe!...

— Un stol pribeag colindă spre altă lume vie,
Ear' toamna tristă cade asupra tuturor.

Și toate-s cufundate ca-n adâncimea mării;
Au năpusit măceșii chiar urmele cărării,
Sub țernă predomină a morții sfântă vrajă.

Pustiu... Singurătate. — Prin crengi resbate luna,
Din când în când un greer își încordează struna:
În țurlă ruinată, Uitarea ține strajă!...

(Charleroi). George G. Orleanu.

FOIȚA „TRIBUNEI”.

Un cuvânt cătră femei.

— Din „Revue Illustrée”. —

Creștinismul exchide femeia din statul preotesc; el arată cât e de primejdioasă femeia. Creștinismul repetă cu eclesiastul: „Brațele femeiei sânt asemenea lațurilor vânătorilor, laquens venatorum”. Ne avertisează să nu ne punem de loc speranța în femei: „Să nu vă răzimați de loc de o trestie pe care o întoarce vântul și nu vă puneți încrederea în ea, căci ori-ce carne e ca iarba și gloria ei trece ca și floarea câmpului”. Creștinismul se teme de viclenia aceluia, care a pierdut neamul omenesc: Ori-ce maliție e mică, în asemănare cu răutatea femeii: „Brevi omnis maliitia super malitiam mulieris”. Dar' de teamă să nu-i scoată la iveală maliția, creștinismul o face puternică și îngrozitoare.

Pentru a înțelege sensul acestor maxime, trebuie să fi cercetat misticii. Trebuie să-ți fi petrecut copilăria într-o atmosferă religioasă. Trebuie să fi urmărit vieța de retragere, să fi observat pe servitorii cultului. Trebuie să fi cetit, la vârsta de 12 ani, acele mici cărți edificatoare, cari deschid lumea supranaturală sufletelor naive. Să fi știut istoria Sfântului Francisc de Borgia, contemplând acriul deschis

al reginei Isabela, sau aparițiunea călugăriței de Vermont înaintea ficelor sale. Această călugăriță murise în odorul sfințeniei și religioasele, cari luăra parte la lucrările ei așerești, crezându-o în cer, o invocau în rugăciunile lor.

Dar' într-o zi ea li-se arătă, palidă, cu haina încunjurată de flacări și le zise: „Rugați-vă pentru mine. Pe când eram în viață împreunădu-mi într-o zi mâinile pentru rugăciune gândeam că mâinile-mi erau frumoase. Astăzi expiez acel gând greșit cu chinurile purgătorului. Recunoașteți, ficele mele, adorbila bunătațe a lui Dumnezeu și rugați-vă pentru mine”. În subțirelele cărți de teologie copilărească mii de povești de feiul acesta se află, unde se pune un preț de tot mare pe sfințenie, pentru-ca în același timp, să nu facă voluptatea înfinit de prețioasă.

În considerația frumeteii lor, biserica făcî din Aspasia, din Lai și din Cleopatra demoni; damele infernului. Ce glorie! O sfântă chiar n'ar pute fi nesimțitoare la aceasta. Femeia cea mai modestă și cea mai severă, care nu vrea să răpească repausul nici unui om, ar voi și i-ar plăce să-l poată răpi dela toți oamenii. Orgoliul seu își pregătește precauțiuni pe cari biserica le ia contra ei. Când sormanul sfânt Antoniu îi strigă: „Du-te fără!” această groază o fiatează. Femeia e încântată că este mai periculoasă decum ar fi presupus.

tru începerea anului școlar 1888/9 s'au prezentat 90 copii...

În acest spirit a lucrat neîntrerupt în școală, fiind pînă la urmă deosebit de interesat să se realizeze progresul propriu și al școlii.

Mult s'a născut pentru promovarea lucrului de mână în școală, deși aceste dăruiri s'au înscris numai prin diligența proprie, pe cale autodidactică; din numeroasele ramuri a propus împletirea pălărilor de paie și facerea corfelor din așchii de răchită.

Prin conlucrarea sa, a venerabilului vice-protopop și paroh dl Petru Bradu și a dlui magistrat postal Petru Muntean ș. a. în Orlat s'a înființat un fond școlar, din care se cumpărau cărți și alte necesități de învățământ pentru școlarii, se făceau reparaturile și alte lucruri de trebuință.

Intențiunea lui S. era, ca această stupină să fie nu numai model pentru poporul din comună și împrejurime, ci și un izvor de venit pentru școală, ceea ce, pe lângă bună îngrijire și pricepere, se și poate.

(Va urma).

ASTRA.

Convocare.

Onorați membri ai comitetului cercului al departamentului XIII. (Abrud) al „Asociației” sunt invitați de a participa la ședința ce se va ține în Abrud, în localul „Aurarii” Luni, în 20 Iunie a. c. st. n., la 4 ore d. a. Abrud, în 14 Iunie 1898.

Ioan Maior, Dr. Basiliu Preda, secretar. dir. desp.

Abonament lunar

pentru Iunie st. v. — cu prețurile din capul foi — invită Administrațiunea ziarului „TRIBUNA”

CRONICĂ

Sibiu, 16 Iunie n.

Călătoria principelui Bulgariei. Principele Ferdinand va întreprinde în curând o călătorie prin Bulgaria, cu scop de a-și câștiga cunoștințele exacte despre starea agro-nomică a țării.

Hymen. Afăm, că d-șoara Viera Hurban-Vajansky, frumoasă fiică a cunoscutului fruntaș al Slovacilor, se va căsători la 22 Iunie cu dl Dr. Rud. Markovici, distinsul avocat și harnicul luptător al poporului său.

Excursiune la Plevna. Elevii gimnasilui din Turnu-Măgurele au făcut Duminecă, 24 Maiu v., sub conducerea profesorilor și a mai multor instructori, o excursiune la Plevna, unde au fost călduros primiți de autoritățile bulgare. Dl Madjaroff, ministrul bulgar de agricultură și comerț, aflându-se în acest timp la Plevna, a invitat la dînsul pe membrii corpului profesoral, reținînd la masă pe directorul gimnasilui și pe veteranul profesor Stefan Iosif. La Grivița, unde, după cum se știe, s'a construit o capelă, s'a deplasat o frumoasă corăabă ca omagiu adus eroilor români din 1877.

Bánffy în duel! În ședința de ieri a dietei, care a fost sgomotoasă, baronul Bánffy a numit pe deputatul Polónyi — perfid. Președintele, n'a îndrăznit la ordine pe ministru deși a fost provocat să o facă. După ședința Polónyi și-a trimis martorii, pe Toth și Kubik, la Bánffy și l'a provocat la duel. Bánffy și-a denumit drept secundanți pe Gajári și baronul Fejervary, ministrul de honvezi.

Președintele casei magnaților, Toth Vilmos, a murit ieri, la moșia sa din Nyitra-Ivácska, în vîrstă de 66 ani.

Din Orient. O telegramă din Constantinopol anunță, că Montenegrenii au comis nouă omoruri și încălcări de hotăr. Poarta a protestat energic la consuliul Montenegru și a provocat mutesariful să iee cele mai stricte măsuri în această privință.

O altă telegramă spune, că patriarhul armean din Constantinopol a abzis.

Turburări antisemite. Liniștea Galileii este de tot stricată. Zi de zi se repetă turburările antisemite. Ieri am anunțat despre turburările din Kolacine. Azi ne vin știri despre noua turburări. În districtele Slavina și Badsissovici, în Gorlice, oamenii sînt tot pe picior de bătaie. În orașe și se circula grupuri de oameni bine înarmați și unde numai dau în cale de vre-o prăvălie ori cărmă jidovească, o devastază. Se spune, că în unele sate mulțimea infuriată este condusă de primari. Gardarmeria nu reșbește cu ei și peste tot locuri s'a recăutat miliție. Demonstrații împotrî în popor tipărituri, cari provoacă la răscoală contra Jidanilor.

Madame Juliette Adam, cunoscuta redactoare a revistei Nouvelle Revue, este un zelos apostol al prieteniei ruse-franceze și totodată apără cu căldură și interes deosebit toate interesele politice ale națiunilor slave. Scrierile ei sînt tot atâtea dovezi de simpatia și dragostea ce o nutrește față de aceste națiuni. În consecință deci desaproabă cu drept despotismul Ungurilor și nu arare-ori îi atacă vehement în coloanele ziarului său. Ungurii s'au supărat acum foc pe madame Adam. „Bud. Hir.” spune, că ei au sîrbătorit-o colosal înainte cu câțiva ani, când a umblat prin Budapesta, și totuși acum e contra lor. Madame Adam de prezent, la invitare specială, se află în Cetinje, la curtea principelui Nichita. Foile ungurești varsă foc de mînie, căci o iau ca sigur, că madame Adam nu-i va vorbi de bine în Montenegro. — Dar' ce se și zică bine de ei, vorbind adevărul?

Nou vapor român. Inaugurarea noului vapor Regele Carol I. se va face în prezența Suveranului pe la sfîrșitul lui Iunie. Vaporul pleacă din Glasgow la 15 Iunie și va sosi la Galați cel mult la 25 Iunie. Inaugurarea se va face cu o deosebită pompă.

Teatrul lui Herczegh. Herczegh Mihály, marele president al marelui Nemzeti Szövetség, s'a plictisit de fiascoarele îndurate peste tot locul cu „nobila” lui întreprindere și s'a gândit, s'a resgăndit ce să înceapă, ce să facă, căci de făcut vrea să facă ceva necondiționat. De, așa-i spiritul lui Herczegh. Și ce a iscodit? În companie cu un Singer (nici măcar nu l'a maghiarizat încău pe pericunatul) a înaintat senatului o rugare pentru un teritor, în partea dinspre Buda, pe care ei se zidească un nou teatru unguresc. — Actorul fuierat pretutindenea în provincă, s'astabilește în capitală.

Duel între doi deputați francezi. În urma unei lungi polemici ziaristice, noul deputat contele Castellane și Turot, redactorul ziarului Petite Republique s'au duelt alaltăieri. Turot a fost rănit la brațul drept. Tot pentru un articol din „Petite Republique” s'au mai duelt alaltăieri deputații Besnard și Gerault-Richard. Gerault a fost rănit la frunte.

Evadat. În zilele trecute a fugit din temnițele Reghinului-născut un hot, care era deținut acolo. Noaptea pe la 12 ore eșind din temniță a năvălit asupra pazitorului, l'a lovit în cap și l'a luat pușca. În ziua următoare patru oameni din comuna învecinată au voit să-l prindă, dar' pe unul dintre urmăritorii l'a pușcat cu pușca luată dela pazitor. Sărmana victimă a lăsat o soție și patru copiiși mici. Spre urmărirea fugarului s'a pornit o companie de vre-o 50 de gendarmi și cu toate-că de zece zile îl caută, încă nu l'au prins.

Așa se vede, că jupânii gendarmi mai bine se pricep a spiona și urmări pe presupuși agitatori valahi, decît pe criminali.

Furtună și miserie. Ni-se scrie: În 14 l. c. s'a lăsat asupra comunelor Scoal, Disnău, Măieru și a comunelor învecinate, din comitatul Mureș-Turda, o paoie cu ghiastă mare, care a nimicit toate sîmînăturile. În anul trecut, fiind recoltă foarte slabă, oamenii au ajuns la sîpă de lemn, și erau desperați. Unica mîngăiere le era nădejdea în sîmînăturile din estan, cari promiteau un seceriș bogat. Acum nu mai au nici o speranță. Paguba se urcă la o sută de mii fl.

Știri mîrunte. În apropierea gării Kiew a derailat un tren de persoane. Mulți răniți.

— Magazinul fabricii de năi din Orșova a ars total. Paguba se urcă la 50.000; a fost însă asigurat.

— În Melence, comitatul Torontalului, a căzut alaltăieri o grosnică grindină și pe urmă rupere de nor, care a nămolit tot hotarul.

— Jidanul Neumann Ede din Seghedin, a cumpărat în comitatul Torontalului o moșie de 650.000 fl. Jidanii se îmbogățesc, nația sărăcește.

— Comuna Fiba (com. Sălajului) a cerut dela ministrul de finanțe înființarea unui oficiu de dare în localitate.

Tribuna Literară.

Informațiuni.

Lupta pentru drept, de Dr. Rudolf Ihering, traducere de Teodor V. Păcățianu. București, tipografia Thoma Basilescu (Calea Victoriei 29) 1898.

Gazeta Transilvaniei scrie: Importanța valoroasei scrieri a renumitului profesor de drept roman, Ihering, este recunoscută de toate popoarele civilizate.

Ea este tradusă mai în toate limbile europene și este un merit al dlui Păcățianu, că a tradus-o și în limba română.

Traducerea e făcută într-o limbă plăcută și ușoară. În prefața, cu care însoțește această traducere, dl Păcățianu zice, ca explicare la situația noastră a Românilor:

„Par'că Ihering anume pentru noi a scris cartea sa; par'că... a voit să ne demonstreze, cum trebuie purtată lupta pentru drept, ca să ducă la scop. — Tiparul e frumos, 86 pag. 8° mic. Prețul unui exemplar 2 lei sau 1 fl.”

Se poate procura dela librăria noastră: „Tipografia”, soc. p. a. Strada Poplăcei nr. 15.

O carte de Dr. Babeș. Săptămîna trecută a apărut la Berlin, în edițiunea Karger, o publicațiune însemnată, de dl Dr. Victor Babeș, directorul institutului de bacteriologie din București, asupra bacililor și istologiei leprei, edițiune de lux cu un atlas de planșe colorate.

Titlul acestei opere care este scrisă în limba germană, este: Untersuchungen über den Leprabacillus und über die Histologie der Lepre.

Această lucrare, foarte apreciată în Germania, conține cercetări și descoperiri multiple, originale, făcute la institutul de bacteriologie din București.

Dl Th. D. Speranță a scris două piese de teatru pe care le-a prezentat teatrului național, ambele avînd subiecte țărănești.

Prima e o dramă în 3 acte intitulată Gheorghe, a doua e o comedie asemenea în trei acte intitulată Pentru Comoară.

Bibliografie.

„Orașul București”, articol retipărit din „Enciclopedia Română”, publicată sub auspiciile „Asociației pentru literatură română și cultura poporului român” de Dr. C. Diaconovitch. Cu 2 planuri și 15 ilustrațiuni. (Edit. W. Krafft în Sibiu. Prețul 1 leu). Sub acest titlu a apărut în zilele din urmă o interesantă broșură, care cuprinde o amănunțită descriere a capitalei române. Anume ne dă un material vast despre situația geografică, suprafața, populațiunea, aspectul, fortificațiunile, grădinile publice, monumentele, zidurile, casarmele, administrația finanțelor orașului, despre autoritățile ce își au sediul în capitală, apoi despre instrucțiunea, așezămîntele culturale, presa, industria, comerțul, comunicațiunea, băncile, locurile de petrecere și istoria Bucureștilor. Dintre toate scrierile monografice despre acest oraș, broșura de față este fără îndoială cea mai sistematică și luîndu-și datele numai din publicațiuni oficiale și dela locuri competente, dă cetitorilor — nucleu — o iconă cât se poate de fidelă a stărilor din capitala României. Ea este înzestrată cu un frumos plan al orașului la care este alăturat un registru al stradelor și zidurilor mai însemnate cu indicările necesare pentru a le găsi la moment în plan, apoi cuprinde un plan al grădinei botanice dela Cotroceni și un număr mare de ilustrațiuni de o frumusețe deosebită, anume: 3 aspecte din Calea Victoriei, Boulevardul cu băile Eforiei, Bis. Antim, Balasa, Stavropoleos, Catedrala catolică, Ateneul, Universitatea, 2 tablouri ale institutului botanic, Banca Națională, Teatrul Național și Așezămîntele Brancovenesti. Broșura se poate procura la toate librăriile.

La „Tipografia”, soci etate pe acțiuni în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale: Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. — 1.— Terăncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru. Hora mîrărită, pentru piano de P. G. Nițescu. — 75. La tine copilă dragă. Romanță de Droianu. — 50. Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. — 50. La blondine. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann. — 50. Turda. Marș patriotic de Paulmann. Hora reginei. De Sigis. Paulmann. — 25. Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann. Marș turcesc. De Sigis. Paulmann. Intermezzo pentru piano de M. Capșa. Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo. — 1.— Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu. — 50. La fille du Marin. Vals de Ivanovici. — 1.—

La „Tipografia”, soci etate pe acțiuni

în Sibiu, se află de vînzare următoarele noutăți musicale:

Les beaux yeux. Valse pentru piano de Mathilde Mironescu. — 1.— Terăncuța. Cîntec popular pentru voce și piano de Costache Moinaru. Hora mîrărită, pentru piano de P. G. Nițescu. — 75.

La tine copilă dragă. Romanță de Droianu. — 50. Toujours avec argent. Polca franceză pentru piano de Sig. Paulmann. — 50.

La blondine. Polca mazuca pentru piano de Sigismund Paulmann. — 50. Turda. Marș patriotic de Paulmann. Hora reginei. De Sigis. Paulmann. — 25. Sărba păpușelor. De Sig. Paulmann. Marș turcesc. De Sigis. Paulmann. Intermezzo pentru piano de M. Capșa. Les fleurs de Maiu. Valse de Ant. Cirillo. — 1.—

Sărba oficerilor. De C. Dimitrescu. — 50. La fille du Marin. Vals de Ivanovici. — 1.—

Table with 2 columns: Title and Price. Includes items like Daisy Bell, Valse (All Right) de C. Kaps., Liniște, Vals pentru piano de Dimitrie St. Cristide, Am plîns. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo, Singurătatea. Romanță pentru voce și piano de Alphonse Cirillo, Claire. Polca pentru piano de Alph. N. Ochialbi, etc.

La comanda din afară se adaugă pentru porto postal totdeauna încă 5 cr., ear' pentru expediție recomandată 20 cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Cronica anului 1848. „Gazeta Transilvaniei” acric: În editura societății pe acțiuni „Tipografia” din Sibiu a apărut „Cronica anului 1848”, — notițe istorice și culturale de acum cincizeci de ani. Adunate și ordinate de Dr. E. Dăianu. Retipărire din „Tribuna”. Prețul 30 cr. — Autorul, dl Dr. E. Dăianu, intenționează să scoată o serie întreagă de asemenea broșuri, cari vor apăre în fiecare lună, formînd cu timpul un volum. „Menirea acestei cronice — zice autorul — este a nu lăsa resfirate prin numeri de ziare niște notițe istorice și culturale dela 1848 cari pot fi de oare-care folos.”

Sosiți în Sibiu. În 16 Iunie n. 1898.

Hotel „Imperatul Romanilor”: Nălăczy cu soția, proprietar din Nălăcz; Boer, primar din Abrud; Dr. Bernolad de Haraszty, medic gen. de ștab, Dr. Toth, medic de regiment, Dr. Szvatzky, notar public, Széll, Sattinger, antreprenori, Veres, Grossmann, din Budapesta, Herzfeld, Schrank, Spindler, Geiringer, Schwarz, Krauss, Lehr, Fischer, Steinbach, comercianți, Hoch, neguțetor de lemne, din Viena; Kohn din Timișoara, Binger din Brașov, Kauntz, Hirsch, din Cluj, Falk din Debrețin, Csiki din Tîrgul-Mureșului, comercianți.

Hotel „Neuriner”: Droc, protopop din Mercurea, Verona Popp, privatieră din Alba-Iulia; Krauss, avocat din Cîncu-mare; Mendel din Mediaș; Neuhaus din Budapesta.

Hotel „Maltzer”: Jüger, Bauer, voiajori din Viena; Kreh, neguțetor de lemne din Weidhofen.

Medic român în Karlsbad. Med. univ. Dr. Nicolae Comșa. KARLSBAD, „Weinhaus Sprudelgasse”.

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 14 Iunie n. 1898

Table with 4 columns: Sămînțe, Prețul per 100 chilogr., and two sub-columns for price ranges (dela, până). Includes items like Grâu, Bănățenească vechie, Grâu dela Tisa, etc.

Cursul pieții din Sibiu. Din 16 Iunie n. 1898.

Table with 3 columns: Item, Cump., and two price columns (9.46 vend., 9.51). Includes items like Hărtie-monetă română, Lire turcești, Imperiali (15 R. aur), etc.

Bursa de Budapesta. Din 14 Iunie n. 1898.

Table with 3 columns: Item, and two price columns. Includes items like Renta de aur ung., „ung. val. cor. 4%”, Imprumutul căilor ferate ung., etc.

Bursa de Viena. Din 14 Iunie n. 1898.

Table with 3 columns: Item, and two price columns. Includes items like Renta de aur 6%, „ung. val. cor. 4%”, Renta ung. v. c. 4%, etc.

Bursa de București. Din 2 Iunie v. — 4 ore p. m.

Table with 3 columns: Item, and two price columns. Includes items like Renta rom. per 1875 5%, Renta română amort. 5%, Renta (Schuldverschreib), etc.

London 8 Iunie cek. Berlin 8 Iunie cek. Viena cek. Agio. Schimb.

Pentru redacție și editură responsabil: Andreiu Baltes. Proprietar: Pentru „Tipografia”, societate pe acțiuni: V. H. Dressmann.

Mătăsa de mirese 65 cr.

(BRAUT-SEIDE)

până la 14 fl. 65 cr. metru — din fabricile mele proprii —

„DETUNATA“

institut de credit și de economii, societate pe acțiuni în Bucium.

Primește depuneri spre fructificare, după care solveste 6% interese când termenul de abdicere este minimul de 6 luni.

La depuneri cu termen de abdicere mai scurt de 6 luni solveste 5 1/2% interese după depuneri.

[965] 10—

Direcțiunea institutului.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu

Strada Poplăcii Nr. 15.

Biblioteca populară a „Tribunei“.

1. Pădureanca. Novela de Ioan Slavici, 12 coale tip., broș., elegant. Un exemplar cu preț redus de 40 cr. sau 1 leu la 30 cr. sau 60 bani.
2. Fata Stolerului de Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
3. Ce n'a fost și nu va fi. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
4. Pipăruș Pătru. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
5. Păcală și Tândală. Anecdota de Silvestru Moldovan. Prețul unui exemplar 3 cr. sau 6 bani.
6. Jucării și jocuri de copii. De P. Ispirescu, culegător-tipograf. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
7. Teiu legănat. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
8. Colăciutul. Obiceiurile țeranilor români la nuntă, de Benedict Viciu. Un exemplar 16 cr. sau 32 bani.
9. Fica a nouă mame. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 14 cr. sau 28 bani.
10. Povestea lui Ignat. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 3 cr. sau 6 bani.
11. Sfântul Nicolae. De Matilda Cugler-Poni. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
12. Îndrăgelnicul. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
13. Blăstem de mamă. Legenda populară din giul Năseudului. De George Coșbuc. Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
14. Bunica de Bojena Némecová, tradusă din limba boemă de prof. Dr. Urban Iarrik. Un exemplar cu preț redus de 1 fl. sau 3 lei la 60 cr. sau 1 leu 20 bani.
15. Vlad și Catrina. Poveste de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
16. Din bătrâni. Ghicitori, întrebări și răspunsuri, frământări de limbă, adunate de Gr. Sima al lui Ión. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
17. Pe pământul Turcului de George Coșbuc. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
18. Căldărușa cu trei picioare. Poveste franceză de Eleonora Tănăsescu, după A. Genet. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
19. Cenușoara. Poveste de I. T. Mera. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
20. Un pețitor îndrăgelnic. Novela de Björnson. (1866). Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
21. Prietenul meu Văntură-Teacă. Din novelele californiene ale lui Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
22. Scăpăratoarea. Din povestile lui Andersen. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
23. Fata Craiului din cetini. De George Coșbuc. Un exemplar 4 cr. sau 8 bani.
24. Strigoaica. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
25. Draga mamei. Balada de George Coșbuc. Un exemplar 20 cr. sau 40 bani.
26. Taina unei vieți. De Björnson. (1869). Un exemplar 6 cr. sau 12 bani.
27. Vecinii. Din fantasiile lui Nicolae Gogol. Un exemplar 80 cr. sau 160 bani.
28. Păcală în satul lui. Poveste de Ioan Slavici. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
29. Sgarciutul. Comedie de Moliere. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
30. Lumea prostilor. Poveste de Silvestru Moldovan. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
31. Născu-Împărat. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
32. Dina-Împărăteasă și peana ei aleasă. Poveste din popor de „Mărgineanu“. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
33. Fulger. Poveste în versuri de George Coșbuc. Un exemplar 5 cr. sau 10 bani.
34. Spice de aur. Culese de dascălul Ioan F. Lazar. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
35. Un idil în Roșeni. Novela de Bret Harte. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
36. Baba iadului. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.
37. Prințesa fermecată. Poveste în versuri de P. Dulfu. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
38. Dina Mărgărelelor. Poveste în versuri de Ioan Moța. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
39. Doi copii. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 10 cr. sau 20 bani.
40. O partidă în patru. De Antoniu Ghislan. Un exemplar 12 cr. sau 24 bani.
41. Posacul bun de inimă. Comedie în 3 acte de Carlo Goldoni. Tradusă de domnișoara Al. și Luc. I. Romanescu. Un exemplar 25 cr. sau 50 bani.
42. Croitorul și cei trei feciori. Poveste de Ioan Moța. Un exemplar 15 cr. sau 30 bani.
43. Mica Fădăță. De George Sand. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
44. Rusalina păcurarul. Poveste de Nicolae Trimbițoiu. Un exemplar 22 cr. sau 44 bani.
45. Roma invinsă. Tragedie în 5 acte de Alexandru Parodi. Tradusă de I. L. Caragiale. Un exemplar 24 cr. sau 48 bani.
46. Clara Milici. Novela de I. Turghenev. Traducere din limba rusă de Enea Hodoș. Un exemplar 40 cr. sau 80 bani.
47. O sută de ani. De Ioan Slavici. Un exemplar 8 cr. sau 16 bani.

Celor-ce cumpără un număr mai mare de exemplare, cu deosebire librărilor și peste tot vânzătorilor, se dă rabatul cuvenit.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Toate scrierile profesorului Dr. Weigand despre Români

se găsesc de vânzare la „Librăria“ noastră cu prețurile originale. Astfel:

1. „Die Aromunen“, (Macedo-Români). Vol. I. „Land und Leute“, cuprinde descrierea călătoriei profesorului Weigand pe la Români din Macedonia, interesantă pentru ori-care Român, care se interesează de frații sei. O lectură atrăgătoare și pentru nespecialiști. Volumul de 334 pag., cu 9 ilustrații frumoase și cea mai perfectă carte etnografică costă fl. 6.20
 2. Vol. II. (Volksliteratur), cuprinde literatura populară, versuri și povești, cu traducerea germană și un lexicon, 386 pag., costă fl. 5.—
 3. „Vlach-Meglen“, o cercetare etnografică-filologică; volum de 80 pag., 4 cu ilustrații, fototipie, costă fl. 2.25
 4. „Die Sprache der Olympo-Wallachen“, cu o introducere despre popor, volum de 144 pag., costă fl. 1.85
 5. „Raportele anuale despre seminarul filologic român din Lipsa“, conținând lucrările d-lui profesor Weigand și ale elevilor sei despre Români: „Primul raport“, (1894) de 157 pag. costă fl. 1.85
 6. „Al doilea raport“, (1895) de 224 pag. costă 2.80
 7. „Al treilea raport“, (1896) de 332 pag. costă 3.80
- Cartea de sub nrul 1, vol. I. e pentru toți Români inteligenți; celelalte se recomandă bărbaiților de specialitate. Toate sunt scrise de sine înțeles, în limba germană.

Librăria „Tipografiei“, societate pe acțiuni.

Pentru „Tipografia“, societate pe acțiuni: V. H. Dressnandt.

Mare provisiune

primesc agenți solizi, harnici, cari vor să se ocupe cu vindere de losuri permise prin lege, pe lângă rate lunare, pentru o mare casă de credit, (societate pe acțiuni).

Oferte sînt a se adresa sub „Mercator“ la **Bernhard Eckstein**, Annonc.-Exped., Budapesta, V., Badgasse 4.

[1255] 1—5

A apărut și se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni din Sibiu

GRAMATICA GERMANĂ

TEORETICĂ PRACTICĂ

de

Sava Popovici Barcianu.

Edițiunea a cincea

revidată și completată

de

Dr. Danil Popovici-Barcianu.

Această gramatică atât de bine întocmită, având la fine și un mic vocabular german-român costă numai 1 fl. 40 cr. plus 10 cr. porto.

Doi mari Metropoliți ai Românilor Andrei bar. de Șaguna și

Alexandru Sterca Șuluțiu.

— Portrete frumoase. —

Lucrate la Viena, în fototipie, fiecare separat, pe hârtie fină de carton; sînt foarte potrivite tablouri în casa fiecărui Român.

Prețul unui exemplar 25 cr.

Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni, Sibiu.

La „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare următoarele:

Scrierile

mult regretatului poet-prosator

Traian Demetrescu.

- „Intim“, poeme în prosă, nuvele, 1894 fl. —.50
 „Sensitive“, poezii, 1894 —.50
 „Iubita“, nuvele, 1895 1.—
 „Priveliște din viață“, (cu portretul autorului), nuvele, 1896 1.25
 „Aquarele“, poezii, ed. Șaraga, 1896 —.50
- La comanda, care sînt de a se adresa la „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu (Nagy-Szeben) se se adaugă încă câte 5 cr. porto de 1 volum.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

an apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

în

ECONOMIA RURALĂ

compus de

cel 12 preoți intermitenți în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

„Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

Luptele Românilor.

Articuli istorici-politici

de

Doctor Romanus.

Broșură de 120 pag. cuprinzând 16 excelenți articuli asupra mersului istoric al luptelor noastre politice. O lectură foarte de actualitate.

Prețul 50 cr.

precum și mătasă Henneberg, neagră, albă și colorată dela 45 cr. până la fl. 14.65 de metru — lucie, vîrgată, carré, mustată, Damaste etc. (cam 240 diferite calități și 2000 diferite colori și desemnuri etc.

Pentru haine și blouse din fabrică. Privăflor li-se trimite franco și liber de vamă, în casă.

Mustre se trimit cu posta primă.

[235] 22—50

(În Elveția porto postal e dublu).

Fabricile de mătasă ale lui G. Henneberg în Zürich, (liferant de curte c. și r.)

Boalele de plumâni

(Catarrh cronic și offică de plumâni) sînt curabile prin

„Glandulēn“

care are efect excelent și este cu totul nesticăcios.

Glandulēn-ul este mijlocul cel mai eficace la ori-ce formă de boală de plumâni. Urmările lui splendide se constată și în casuri de boale vechi, înaintate, de cătră sute de bolnavi curați și de cătră medici.

Glandulēn-ul este mijlocul cel mai rațional cunoscut până acum, căci el e materia prin care natura vindecă în corp însuși boalele, organismul se îmbolnăvește numai atunci, dacă cantitatea aceuia nu e îndestulătoare. Prin introducerea lui se ajută năsuința spre însănătoșare.

Glandulēn-ul nu este un mijloc chemic, artificial, care se aibă efecte secundare neplăcute și nedorite, este cu totul nesticăcios, chiar și după o folosință de durată lungă.

Glandulēn-ul se fabrică în fabrica chemică a urmașilor lui Dr. Hofmann, Meerane i. Sa., din glandulele bronchiale (de plumâni) de animale sănătoase, în formă de tablete (o formă plăcută de luat). Fiecare tabletă de 0.25 gr. cuprinde: 0.05 gr. Glandulen, corăspunzător 0.25 gr. substanță de glandulēn, 0.20 gr. zahăr pentru gust.

Glandulēn-ul este scutit prin lege și patentat, trebuie să ne păzim de imitații. Numai Glandulen-ul cuprinde — în formă neschimbată — întregul material de vindecare al glandulelor. Se capătă aproape în toate farmaciile a fl. 2.75 pentru 100 și fl. 1.50 pentru 50 de tablete. Unde nu se află să se adreseze la:

Depozitul principal:

[1144] 6—10

farmacia Diana (Fonagy József), Budapesta, VII.,

dela care la dorință se trimit gratis și franco broșuri speciale și rapoarte dela medici și bolnavi curați.

Hârtie

pentru

scrierea de model la examen (Propise)

se află de vânzare la „Tipografia“, societate pe acțiuni în Sibiu.

100 bucăți 65 cr.

Legea veterinară.

Atât primăriile comunale, cât și fiecare econom au trebuință să cunoască **legea** numită **veterinară**. Dl Tormay Béla, secretar de stat în ministerul de agricultură, a scos la lumină o **explicare** populară a legii amintite. În această **explicare** se vorbește pe larg despre pasapoarte, de țirgurile de vite, de boalele lipicioase și multe alte lucruri folositoare. Reuniunea agricolă română din Sibiu a tradus această carte în limba română populară. Cartea se numește:

Învățătorul Munteanu

împărtășește economilor cele mai de lipsă cunoștințe

despre

LEGEA VETERINARĂ

și

BOALELE CONTAGIOASE

stând cu dinșii la sfat în lungile seri ale iernii.

De

Tormay Béla.

(184 pag. mari.)

Cartea costă 30 cr. (cu porto postal 35 cr.) și se poate cumpăra dela

„Tipografia“, societate pe acțiuni, Sibiu.

La Librăria „Tipografiei“, soc. pe acțiuni în Sibiu, se află de vânzare

următoarele publicațiuni

ale Societății

„Inocențiu Micu Clain“

a teologilor din Blaj

1. „Epistole către un preot tânăr“ de Aloisiu Melcher. Partea I. și II. 2 volume mari cu preț redus de 1 fl. 50 cr.
2. „Pregătire la moarte“, adică considerațiuni asupra maximelor eterne folositoare tuturor spre meditare și preoților spre a predica, de Alfons M. Liguori, 1 volum de 440 pag. — fl. 80 cr.
3. „Duh muscălesc“, narațiuni de Bolanden (45 pag.) — fl. 10 cr.

— Se recomandă mai ales preoților. —

Pentru tipar responsabil: Iosif Marschall.